

SEDMIČKA NA JEVIŠTI

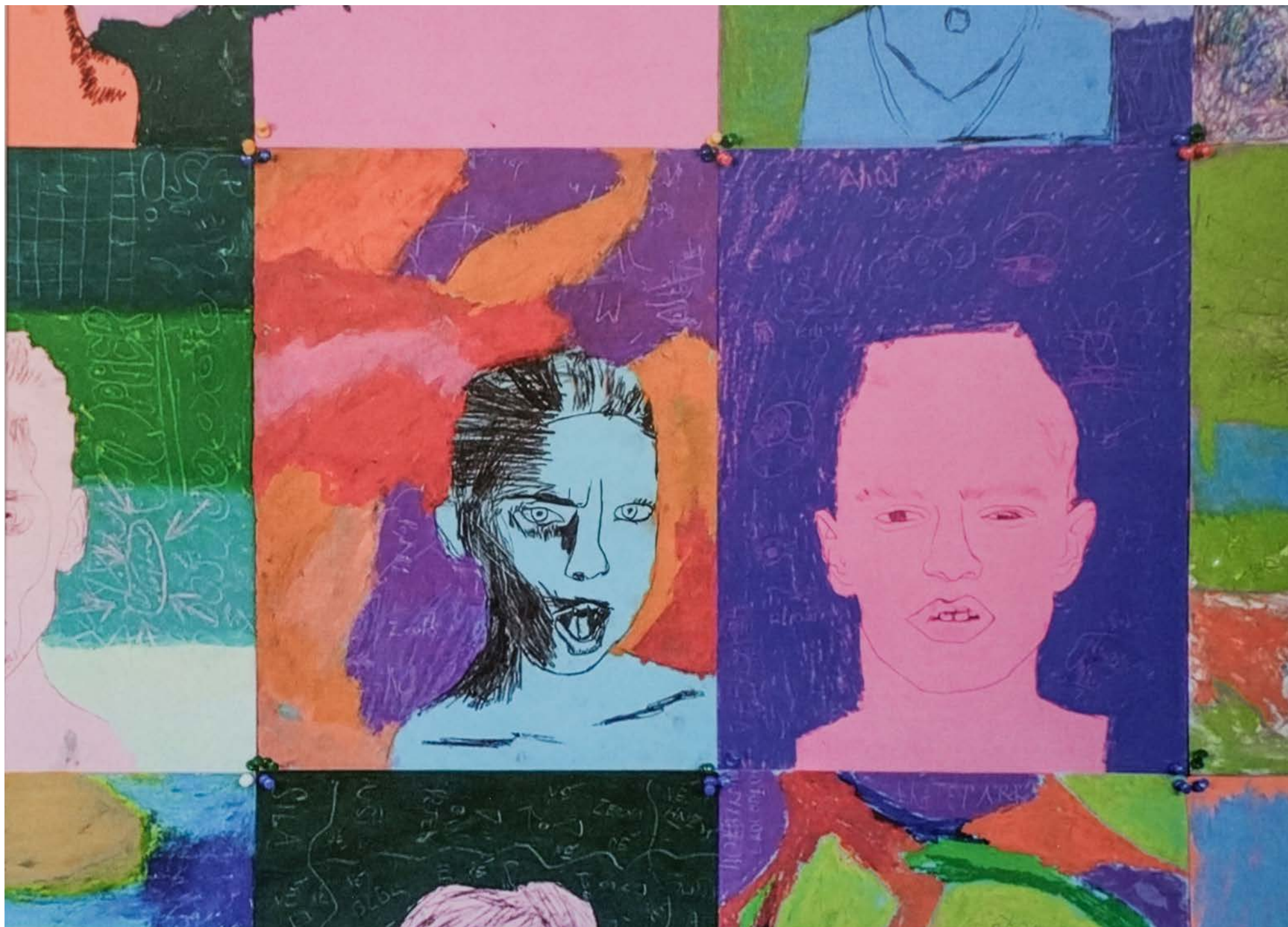
SEDMIČKA NA JEVIŠTI

Kronika 7. třídy

Základní škola Nový Hrozenkov

2025

Eliška Bezhlavá
Jana Čitelná
Jaroslav Drmolil
Nikola Flegmatická
Nikol Hysterická
Klára Hádavá
Dominik Komplikovaný
Lujza Kousavá
Barbora Nevyrovnaná
Kateřina Ospalá
Eliška Ošidná
Martina Panická
Johana Složitá
Adéla Spavá
Barbora Spiklenecká
Tomáš Strnulý
Josef Třaskavý
Adam Vyděšený
Barbora Vyhýbavá
Petra Váhavá
Viktorie Šmatlavá
Magdalena Šílená
Zuzana Žravá

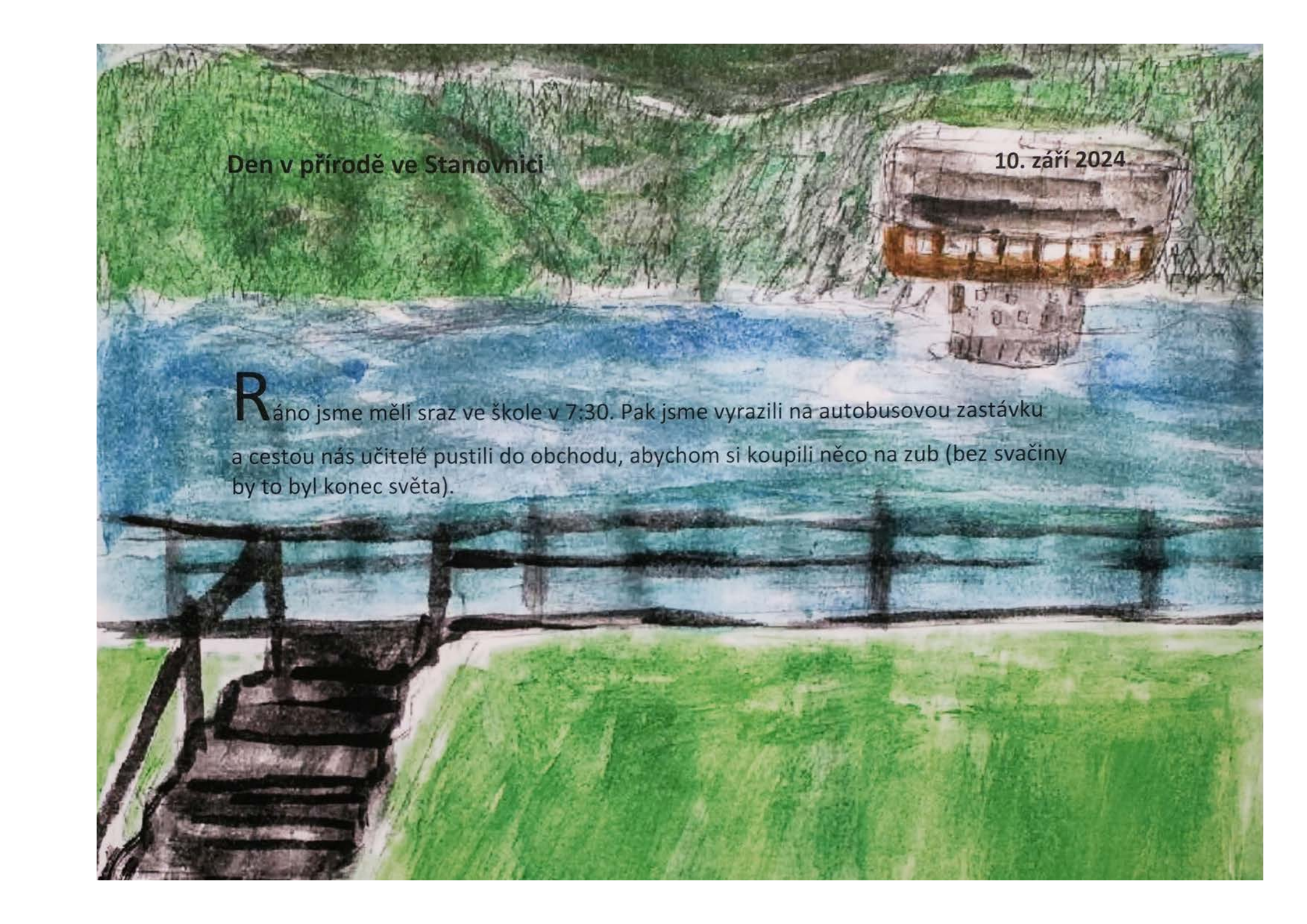

Začíná nám další školní rok – sedmá třída! Už nejsme ti malí prvňáčci, ale pořád ještě nejsme ti „velcí deváťáci“, co si myslí, že jsou dospělí. Čeká nás hodně hodin, domácích úkolů a testů..., ale taky spousta přestávek a dobrodružství (hlavně pokud se zase ztratíme na výletě). Do této kroniky zapíšeme všechno, co se nám povede, i to, co se úplně nepovede. Každý z nás má možnost psát, kreslit, malovat, a hlavně tvořit budoucnost!

Školní rok jsme zahájili 2. září v jídelně školy úvodním proslovem pana ředitele Igora Hlubekomyslného a paní starostky našeho městyse Stanislavy Šikulkové. Přivítali prvňáčky, kteří se určitě těšili na první školní den. Poté jsme si všichni stoupli a paní asistentka nám zazpívala českou státní hymnu Kde domov můj. Žáci se přiřadili k učitelům a šli do tříd. My budeme mít kmenovku zase v učebně výtvarné výchovy. Moji spolužáci si sedli do lavic a náš třídní učitel nám představil novou žákyni, poté nám přečetl školní řád. Už oba (třídního i řád) známe dokonale. Ke konci úvodní hodiny nám rozdali klíče od skříněk a vydali jsme se domů. Je těžké si po letních prázdninách zase zvyknout na školní režim. Prvňáčci se těšili, ale ostatní by si ještě rádi letní prázdniny prodloužili.

Tak držte palce, ať tenhle rok stojí za to!

Den v přírodě ve Stanovnici

10. září 2024

Ráno jsme měli sraz ve škole v 7:30. Pak jsme vyrazili na autobusovou zastávku a cestou nás učitelé pustili do obchodu, abychom si koupili něco na zub (bez svačiny by to byl konec světa).

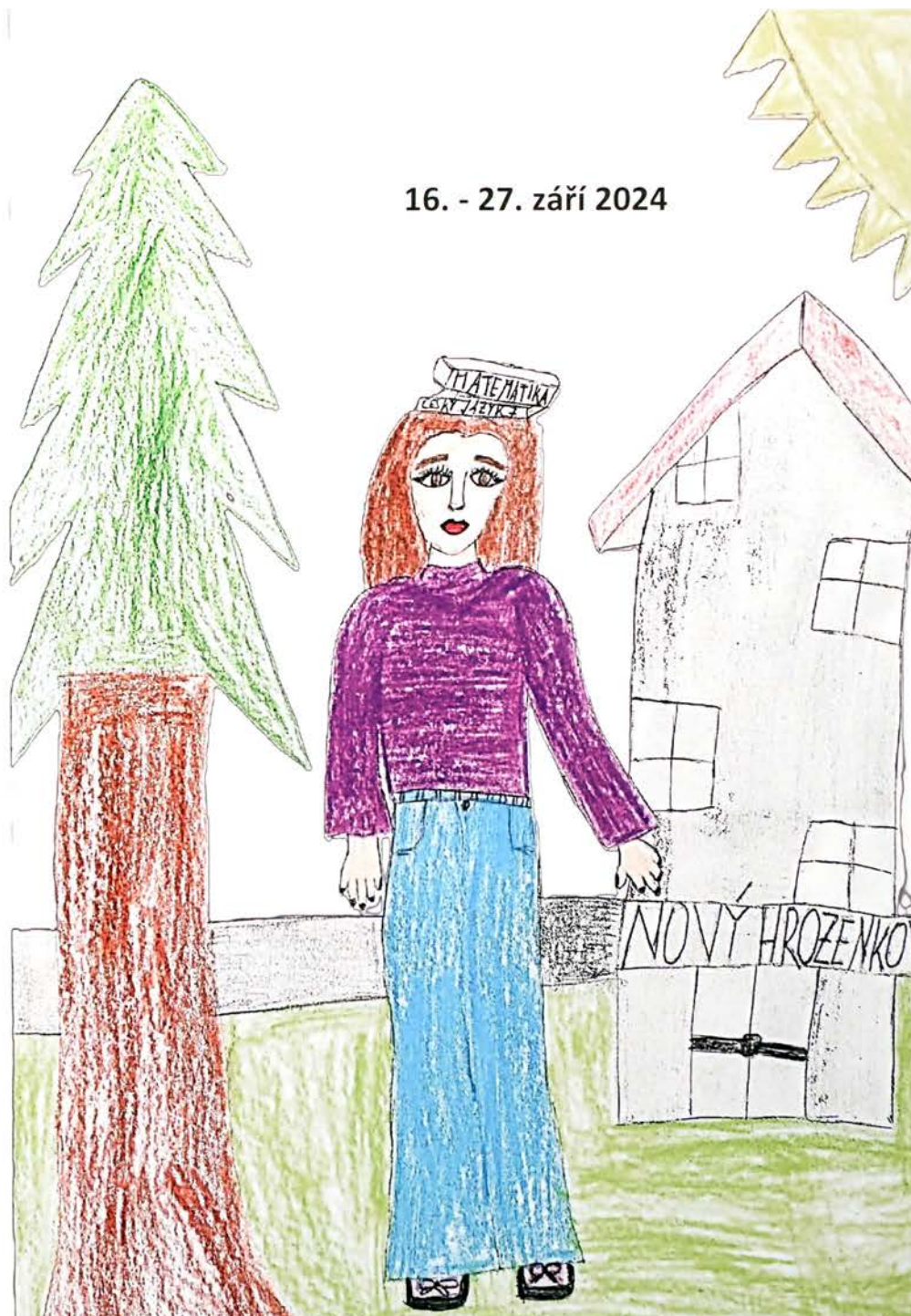
Autobusem jsme jeli do Karolinky a odtud pěšky na chatu ve Stanovnici. Tam jsme si užili opékání špekáčků, svačinu, a dokonce i čaj – prostě super piknik. Po jídle jsme se vydali zpátky do Karolinky, kde nás čekal rozchod. Všichni samozřejmě zamířili do Penny, protože některé zase přemohl hlad. Pak jsme se sešli u fontány a autobusem dojeli zpátky do Nového Hrozenkova. Po obědě ve škole nás čekala ta nejlepší část dne – volno!

Rozhýbej to ve třídě

Jsme aktivní třída a nechceme pořád jen sedět, proto jsme se zapojili do čtrnáctidenní výzvy. Jejím cílem bylo rozpohybovat nejen třídu, ale rovnou celou školu. Každý den jsme si ze seznamu vybrali jednu aktivitu (někdy i více). Během matematiky nebo češtiny nebo dějepisu nebo výtvarky jsme běhali po schodech, dělali kliky, dřepy, skákali panáka, chodili s knížkou na hlavě po chodbě...

16. - 27. září 2024

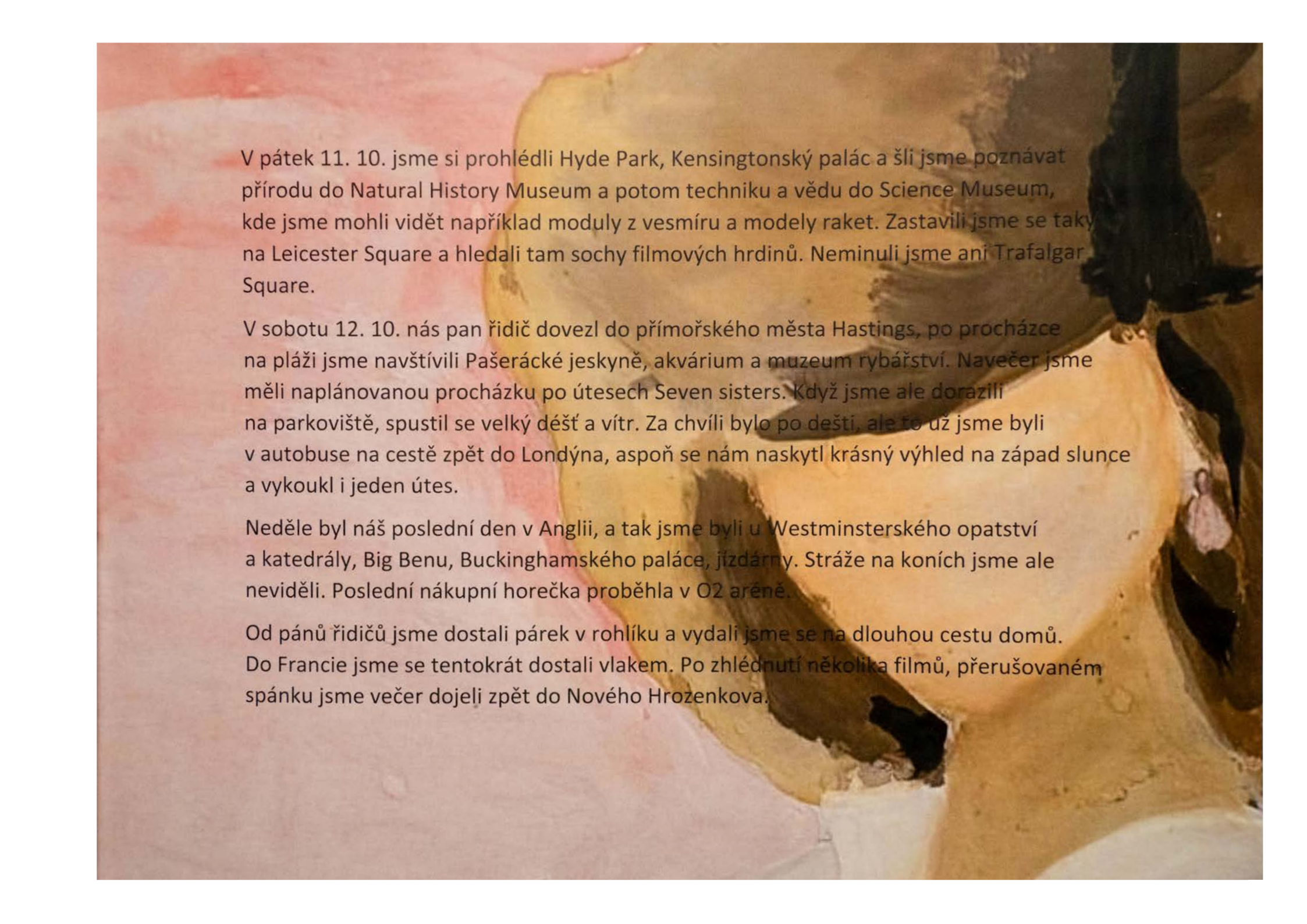
Londýn? Londýn!

9. - 14. října 2024

Ve středu 9. 10. jsme se vydali spolu se ZŠ Karolinka poznávat Londýn. Vyjeli jsme z Nového Hrozenkova ve čtvrt na pět ráno. Jelikož byla cesta dlouhá, zastavovali jsme každé dvě hodiny na nějaké benzince k odpočinku. V Ústí nad Labem jsme přibrali naši skvělou paní průvodkyni. Pokračovali jsme přes Německo, Nizozemsko, Belgii a skončili jsme ve Francii v přístavu Calais, kde nám policisté zkontrolovali pasy a hurá na trajekt! Po hodině a půl jsme uviděli přístav v Doveru a nad ním krásné útesy.

Ve čtvrtek 10. 10. ráno okolo sedmé hodiny tamního času jsme se už procházeli po Greenwich Park a užívali si výhled na rozsvícené mrakodrapy, našim očím neunikl ani nultý poledník. Poté jsme ještě navštívili Tower of London, kde jsme mimo jiné viděli korunovační klenoty a výstavu brnění, Příčnou ulici z Harryho Pottera, procházeli jsme také kolem Tower Bridge, katedrály svatého Pavla a lodi Golden Hind. Den jsme zakončili na London Eye, odkud jsme měli výhled na celé město, a přesunuli jsme se do rodin.

V pátek 11. 10. jsme si prohlédli Hyde Park, Kensingtonský palác a šli jsme poznávat přírodu do Natural History Museum a potom techniku a vědu do Science Museum, kde jsme mohli vidět například moduly z vesmíru a modely raket. Zastavili jsme se taky na Leicester Square a hledali tam sochy filmových hrdinů. Neminuli jsme ani Trafalgar Square.

V sobotu 12. 10. nás pan řidič dovezl do přímořského města Hastings, po procházce na pláži jsme navštívili Pašerácké jeskyně, akvárium a muzeum rybářství. Navečer jsme měli naplánovanou procházku po útesech Seven sisters. Když jsme ale dorazili na parkoviště, spustil se velký déšť a vítr. Za chvíli bylo po dešti, ale to už jsme byli v autobuse na cestě zpět do Londýna, aspoň se nám naskytl krásný výhled na západ slunce a vykoukl i jeden útes.

Neděle byl náš poslední den v Anglii, a tak jsme byli u Westminsterského opatství a katedrály, Big Benu, Buckinghamského paláce, jízďárny. Stráže na koních jsme ale neviděli. Poslední nákupní horečka proběhla v O2 aréně.

Od pánů řidičů jsme dostali párek v rohlíku a vydali jsme se na dlouhou cestu domů. Do Francie jsme se tentokrát dostali vlakem. Po zhlédnutí několika filmů, přerušovaném spánku jsme večer dojeli zpět do Nového Hrozenkova.

Když jsem ráno přišla do školy, všichni už byli v šatně a čekali na našeho bosse Oldu.

Všichni byli natěšení, přišel pan učitel (boss Olda) a šli jsme chystat mantase. Okolo osmé hodiny se už sjížděly všechny týmy. Začali jsme se pomalu rozcvičovat a rozběhávat, pak jsme šli přivítat a omrknout soupeřky. Byly všelijaké: malé, vysoké, štíhlé, pevnější, ale věřili jsme si, že to dáme nebo spíš holky. Byli jsme strašně nervózní, báli jsme se a nevěděli jsme, co od toho máme čekat. Ale řekli jsme si, že kdo se bojí, *** v síni a šli jsme do toho po hlavě. Hrály jsme úplně první zápas proti holkám z Karlovic, vypadaly celkem drsně, ale porazily jsme je úplně s přehledem 7:1. Asi by měly vyměnit brankáře, protože tam padal jeden gól za druhým. Vyhrály jsme! První vyhraný match. Sláva! Sláva! Sláva! Pak nás čekal další, a to s holkama z Karolinky. Ty máme všechny moc rády a hrály jsme přátelsky, zase jsme vyhrály 3:0. Bylo to vyrovnané, protože už nás čekal jen jeden zápas, a to s Hovězím, měli podobný počet bodů jako my. Ano, na jeden zápas měl přijet ještě Halenkov, ale jak moc dobře všichni víme, jsou to trochu máničky. Hovězí byl dost silný soupeř, byly tam holky, které hrály profesionálně. Ale my jsme se už ničeho nebály, ani pan učitel. Šli jsme na to! Elza na buly! Píšťalka zapískala. Hra! Hrály jsme, jak nejlíp jsme mohly, bylo to vyrovnané 2:2, pak jsme to utáhly na 3:2 a ony už nedorovnal.

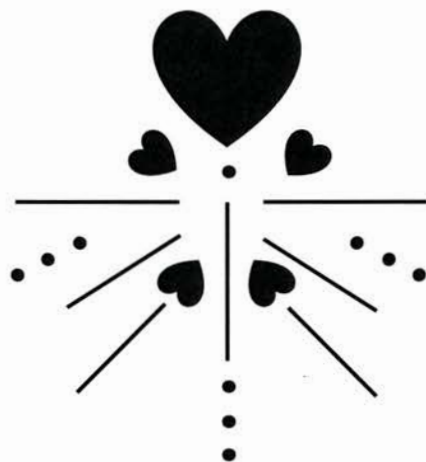
Dokonce jsem dala i tělo holce, která byla tak třikrát větší než já. Spadla přes mantinel, ale naštěstí se jí nic nestalo, odezněla poslední napínavá minuta a vyhrály jsme. My to fakt zvládly, vyhrály jsme! Postoupily jsme do okresního kola, všichni měli obrovskou radost a největší radost měl náš boss Olda. Děkujeme, pane učiteli.

30. listopadu 2024

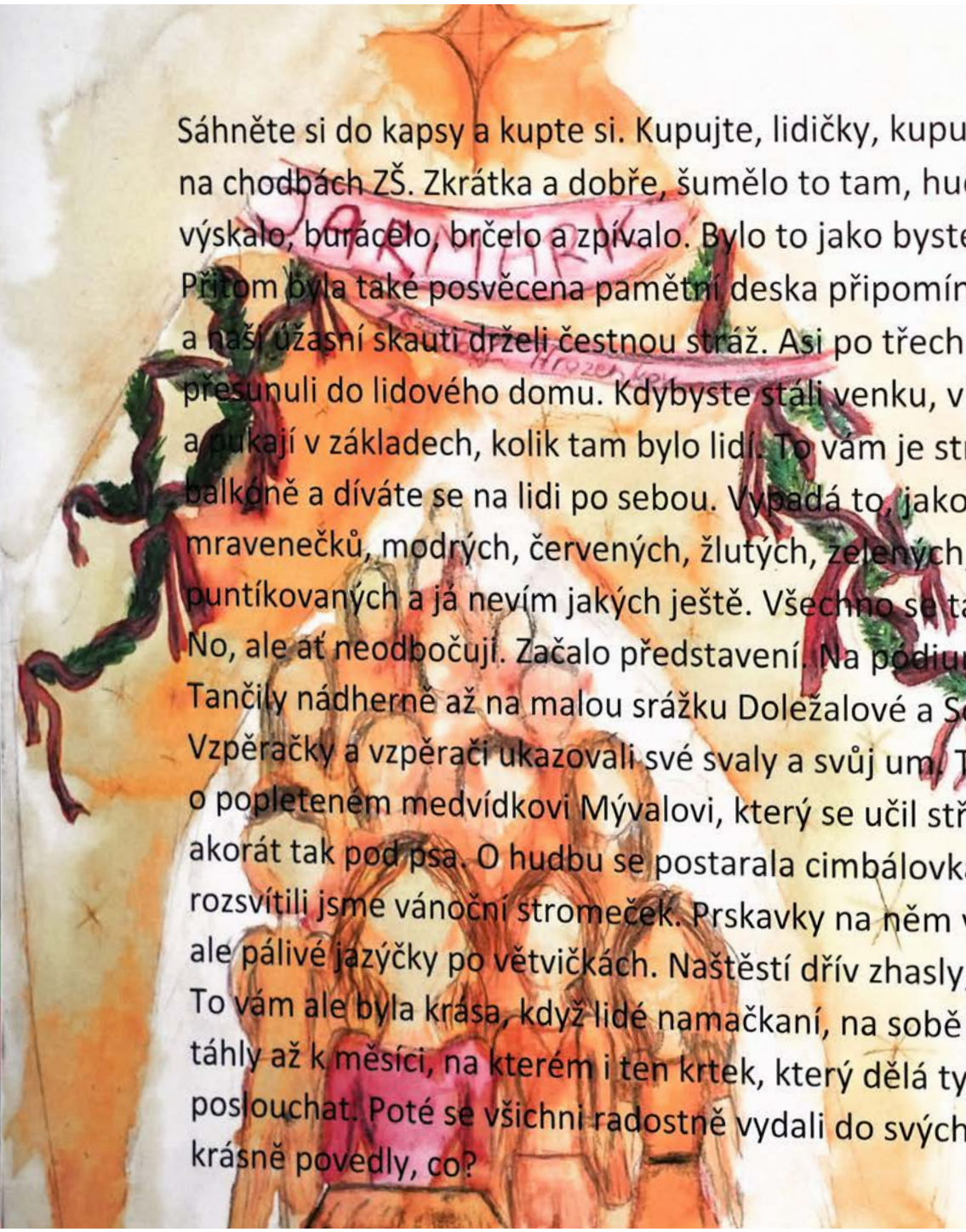
Je konec listopadu a žáky už nikdo nemůže udržet v lavicích, naše školní budova má 90 let! Akcí žije celý městys! V 9 hodin ráno se v památníku Antonína Strnadela, tedy v muzeu a informačním centru, otevřela výstava Škola základ života o dějinách a zajímavostech školství v Novém Hrozenkově a na Valašsku. Zvědaví hosté usedli do historické školní třídy s původním vybavením či starobylými školními pomůckami. Učitelé, asistenti i žáci se snaží udělat oslavu naší krásné opravené a jedinečné školy. Na chodbách vládne chaos, učitelé naráží do žáků

a žáci do učitelů. Polovina školy je v lidovém domě, aby secvičila nějaké krásné a vtipné představení. Tři učitelky to tam řídí jako policistky: „Šípková, neběhej tu jako šílená. Holci, netahej ji za vlasy...“ No a co se dělo ve škole? Tam bylo boží dopuštění.

K devadesátému výročí se chystal školní jarmark, kde žáci prodávají své výrobky, odhalení pamětní desky, den otevřených dveří, v každé učebně seděl nějaký žák, popřípadě učitel nebo učitelka a příchozím ukazovali, co se v dané učebně učí a dělá. Ve škole bylo možné si prohlédnout zázemí pro vzpírání, keramickou dílnu, školní družinu, výstavu prastarých fotografií. Samozřejmostí byl i bufet a občerstvení. Ve sportovním programu byly lanové aktivity se skauty, možnost lezení na umělé lezecké stěně a míčové hry. Zlatý hřeb této krásné listopadové soboty bylo všemi očekávané představení.

Když vše bylo připraveno, mohly oslavy začít. Konečně nadešla ta chvíle. Žáci byli na svých místech, učitelé doladili poslední chyby a davy lidí se hrnuly do školy. Za obvyklých okolností by se nehrnuli tak radostně, ale tohle byla oslava. Na chodbách bylo rušno, žáci vyvolávali příhodné ceny svých výrobků: „Kupte si nejlepší vánoční svíčky u sedmáků! Nejlepší perníčky hledejte v sedmé třídě! Přispějte chudému studenstvu!

Sáhněte si do kapsy a kupte si. Kupujte, lidičky, kupujte!“ A další takové hlášky se ozývaly na chodbách ZŠ. Zkrátka a dobře, šumělo to tam, hučelo, řvalo, hulákalo, šepotalo, výskalo, burácelo, brčelo a zpívalo. Bylo to jako byste byli v nějakém obřím úle plném včel. Přitom byla také posvěcena pamětní deska připomínající legionáře. Promluvili u ní rodáci a naši úžasní skauti drželi čestnou stráž. Asi po třech hektických hodinách jsme se přesunuli do lidového domu. Kdybyste stáli venku, viděli byste, jak se stěny prohýbají a pukají v základech, kolik tam bylo lidí. To vám je strašně zajímavé, když sedíte na balkóně a díváte se na lidi po sebou. Vypadá to, jako kdybyste tam vpustili hejno mravenečků, modrých, červených, žlutých, zelených, oranžových, pruhovaných, puntíkových a já nevím jakých ještě. Všechno se tam tak hemží, vrtí a pobíhá. No, ale ať neodbočují. Začalo představení. Na pódium přišly tanečnice a začaly tančit. Tančily nádherně až na malou srážku Doležalové a Sobotkové. Poté nastoupilo vzpírání. Vzpěračky a vzpěrači ukazovali své svaly a svůj um. Také tam bylo představení o popleteném medvídkovi Mývalovi, který se učil střílet z luku, ale pořád se strefoval akorát tak pod psa. O hudbu se postarala cimbálovka Kotula. To nejhezčí nakonec, rozsvítili jsme vánoční stromeček. Prskavky na něm vesele prskaly a natahovaly své mlsné, ale pálivé jazyčky po větvičkách. Naštěstí dřív zhasly, než nám ten stromeček stihly sníst. To vám ale byla krása, když lidé namačkaní, na sobě hlava na hlavě, spustili koledy. Nocí se táhly až k měsíci, na kterém i ten krtek, který dělá ty krátery, přestal dolovat a začal poslouchat. Poté se všichni radostně vydali do svých domovů. To se nám ty narozeniny krásně povedly, co?

Byl začátek prosince a já jsem si zrovna o velké přestávce opisovala zápis

do přírodopisu, abych nemusela být vyzkoušena. Hned jak jsem dopsala, zazvonilo, popadla jsem tašku a po schodech jsem se rychlým krokem dostala do učebny přírodopisu našeho třídního učitele. Posadila jsem se jako vždy a o minutu později zaklepala na dveře paní učitelka Šouralová. Zeptala se: „Kdo chce jet na divadelní hru Nedotknutelní?“ Několik spolužáků se přihlásilo, ale ne moc, ale i moje kamarádky se přihlásily. A tak nám další den paní učitelka oznámila, že 20. prosince pojedeme do Moravského divadla v Olomouci společně s žáky osmé a deváté třídy. Den před odjezdem nám do telefonu přišla zpráva ohledně změny představení, kvůli nemoci představitel hlavní postavy pojedeme na divadelní představení Dokonalá svatba. V pátek jsme se všichni sešli na nádraží v Novém Hrozenkově a vlakem jsme odjeli směrem do Vsetína. A pak už přímo do Olomouce. Po příjezdu do cílové stanice jsme se pěšky vydali do nákupního centra. Šli jsme kolem nových budov, ale i kolem starých a rozestavěných budov. Vstoupili jsme do nákupního centra, ale bylo moc brzy, většina obchodů byla zavřena. Za půl hodiny jsme se sešli a pokračovali jsme cestou na náměstí, kde se divadlo nachází. Za chvíli jsme viděli

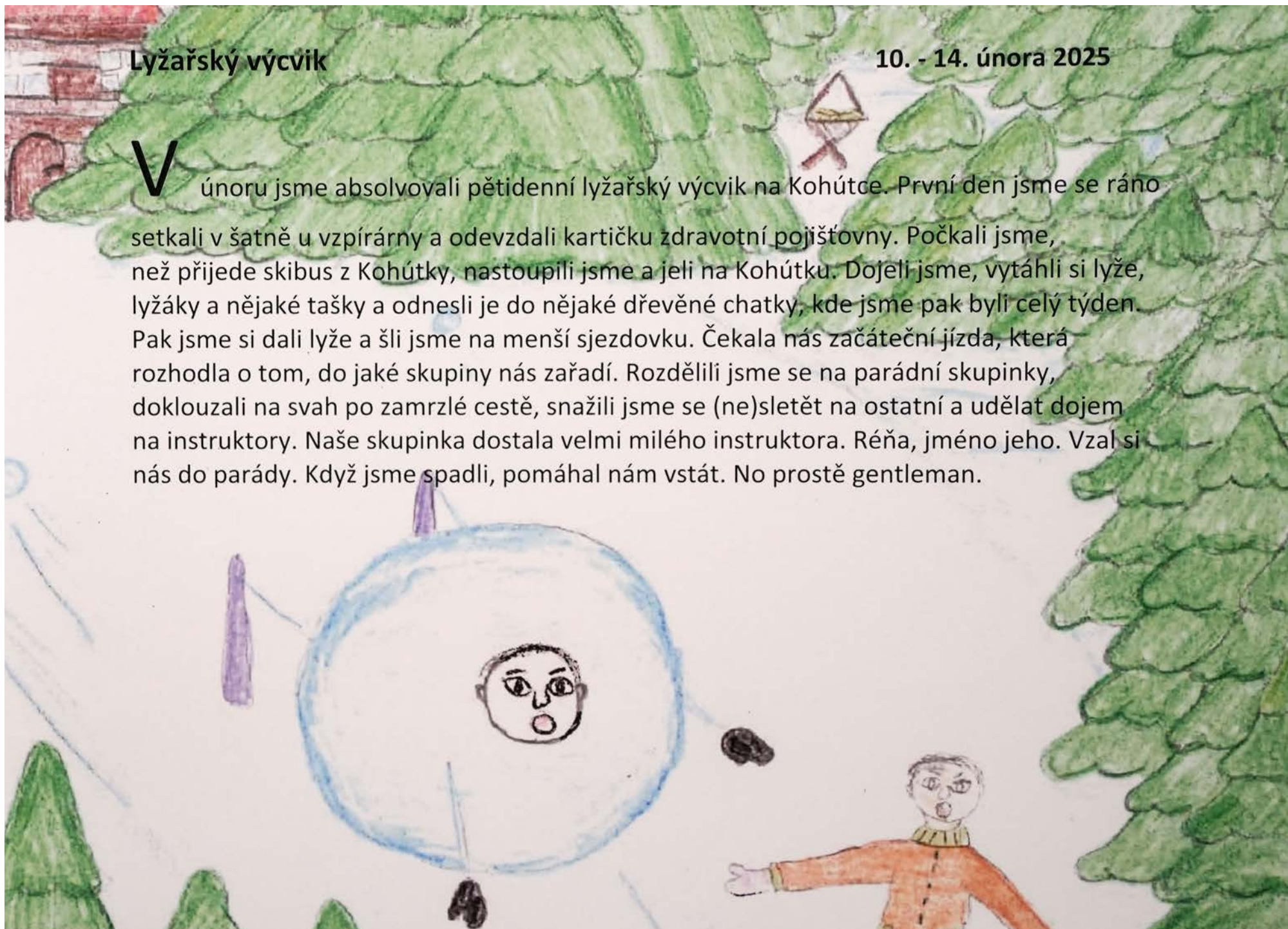
nádherně nazdobené náměstí, právě se tam konaly vánoční trhy. Paráda! V šatně u vchodu jsme si odložili bundy. Divadlo začínalo až za patnáct minut, čas nám dovolil jít si sednout k malým stolům a čekali jsme na představení. Kolem nás procházeli spíš starší žáci než my. Seděli jsme vpředu hlediště. Po zhasnutí začalo divadlo. Během přestávky jsme se shodli, že ve hře hrají dobří herci a je to vtipná komedie. Hra byla totiž o jedné bláznivé svatbě urozené britské rodiny. Po dokončení divadelního představení jsme měli rozchod na náměstí. Prošli jsme trh, z několika stánků voněly dobroty. Poté jsme se všichni sešli a pokračovali cestou na nádraží. Na nástupišti bylo hrozně moc lidí a studentů, kteří se vraceli domů na Vánoce. Nastoupili jsme do přeplněného vlaku kolem třetí hodiny, který jel z Prahy do Púchova. Skoro každý seděl s cizím člověkem. Já jsem seděla vedle studentky, která podle toho, co jsem zahlédla na jejím laptopu studovala geografii. Vystoupili jsme na nově opraveném nástupišti, kde jsme ráno nastoupili. Ze Vsetína do Nového Hrozenkova jsme dorazili autobusem.

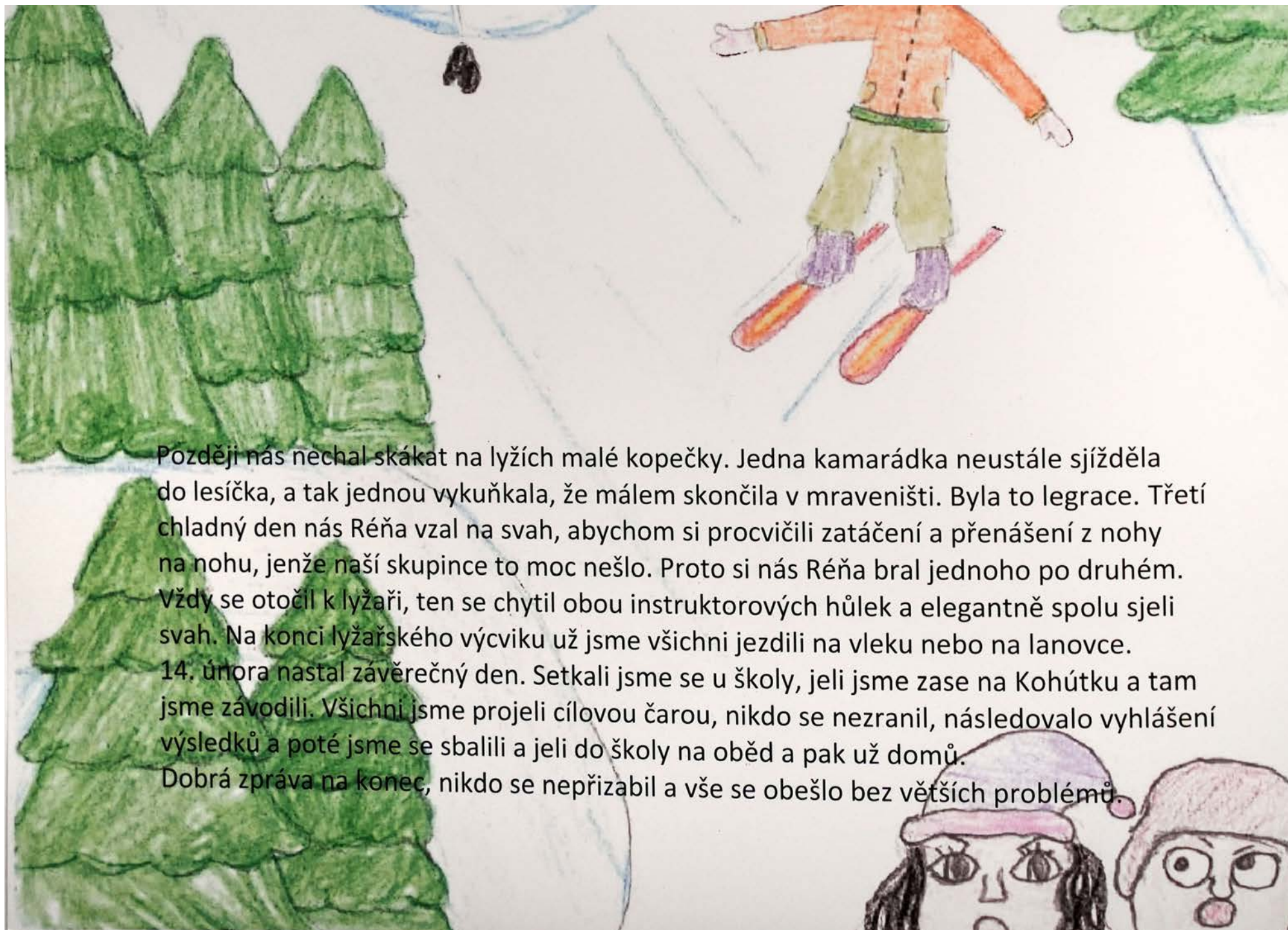

Lyžařský výcvik

10. - 14. února 2025

V únoru jsme absolvovali pětidenní lyžařský výcvik na Kohútce. První den jsme se ráno setkali v šatně u vzpírárny a odevzdali kartičku zdravotní pojišťovny. Počkali jsme, než přijede skibus z Kohútky, nastoupili jsme a jeli na Kohútku. Dojeli jsme, vytáhli si lyže, lyžáky a nějaké tašky a odnesli je do nějaké dřevěné chatky, kde jsme pak byli celý týden. Pak jsme si dali lyže a šli jsme na menší sjezdovku. Čekala nás začáteční jízda, která rozhodla o tom, do jaké skupiny nás zařadí. Rozdělili jsme se na parádní skupinky, doklouzali na svah po zamrzlé cestě, snažili jsme se (ne)sletět na ostatní a udělat dojem na instruktory. Naše skupinka dostala velmi milého instruktora. Réňa, jméno jeho. Vzal si nás do parády. Když jsme spadli, pomáhal nám vstát. No prostě gentleman.

Později nás nechal skákat na lyžích malé kopečky. Jedna kamarádka neustále sjížděla do lesíčka, a tak jednou vykuňkala, že málem skončila v mraveništi. Byla to legrace. Třetí chladný den nás Réňa vzal na svah, abychom si procvičili zatáčení a přenášení z nohy na nohu, jenže naší skupince to moc nešlo. Proto si nás Réňa bral jednoho po druhém. Vždy se otočil k lyžaři, ten se chytil obou instruktorových hůlek a elegantně spolu sjeli svah. Na konci lyžařského výcviku už jsme všichni jezdili na vleku nebo na lanovce. 14. února nastal závěrečný den. Setkali jsme se u školy, jeli jsme zase na Kohútku a tam jsme závodili. Všichni jsme projeli cílovou čarou, nikdo se nezranil, následovalo vyhlášení výsledků a poté jsme se sbalili a jeli do školy na oběd a pak už domů. Dobrá zpráva na konec, nikdo se nepřizabil a vše se obešlo bez větších problémů.

14. února se naše škola proměnila v království srdíček – chodby

byly vyzdobené tak, že by se za ně nemusel stydět ani samotný Amor.

U vchodu stál „láskomilka“, speciální box na vzkazy,

kam spolužáci házeli valentýnky (někteří možná i víc než jednu).

Celou akci připravil žákovský parlament pod vedením paní učitelky Bednaříkové a vyšší ročníky se postaraly o výzdobu, která rozzářila celou školu.

Nechyběl ani fotokoutek pro ty, kteří

chtěli mít památku na tento den. Valentýnky rozdávala paní asistentka Dovádívá spolu s deváťáky, ti se na chvíli stali pošťáky lásky. A i když jsme se pořád učili, nálada byla slavnostní. Školu zaplnily úsměvy, radost a trocha té školní romantiky.

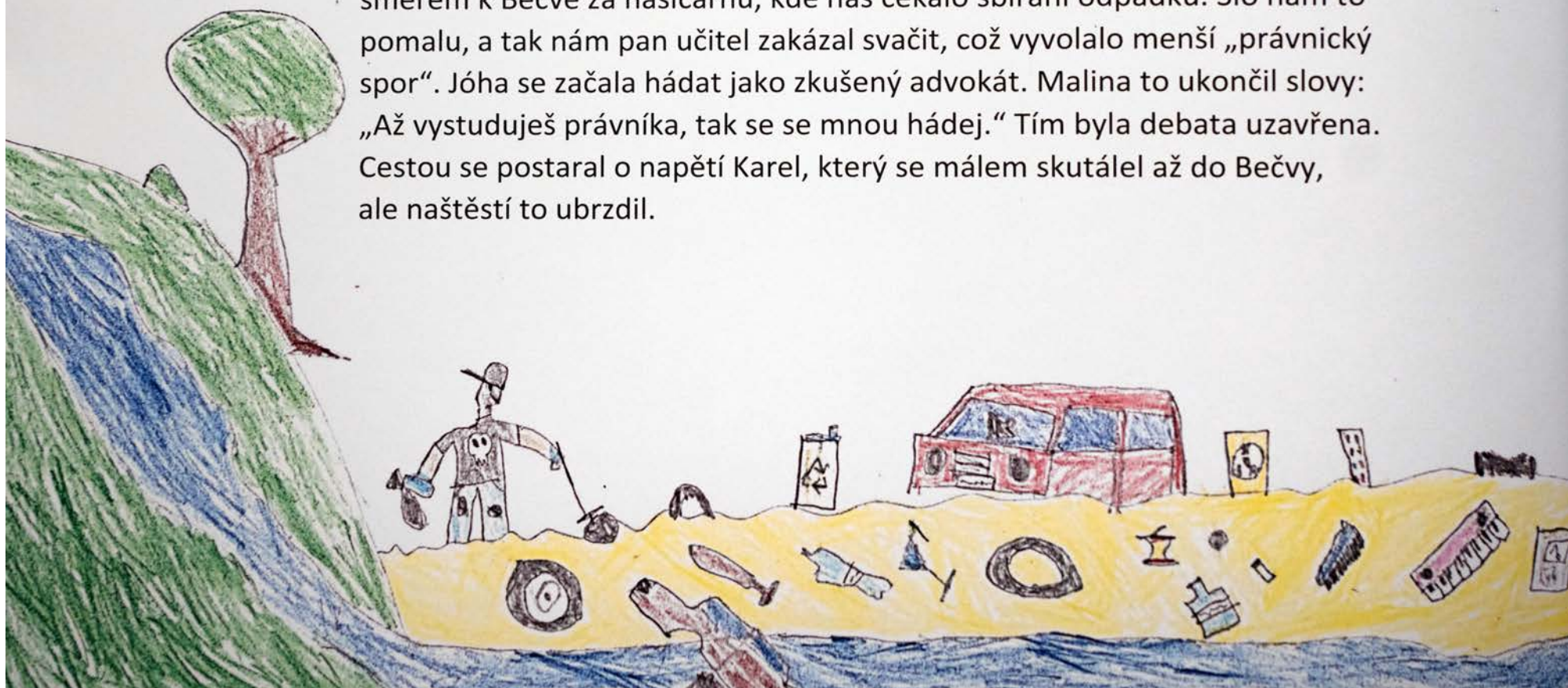

Den Země

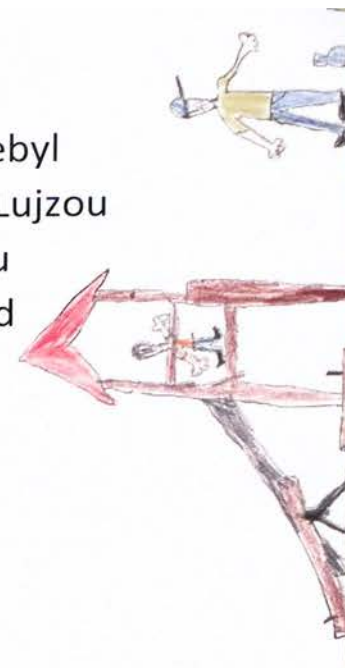
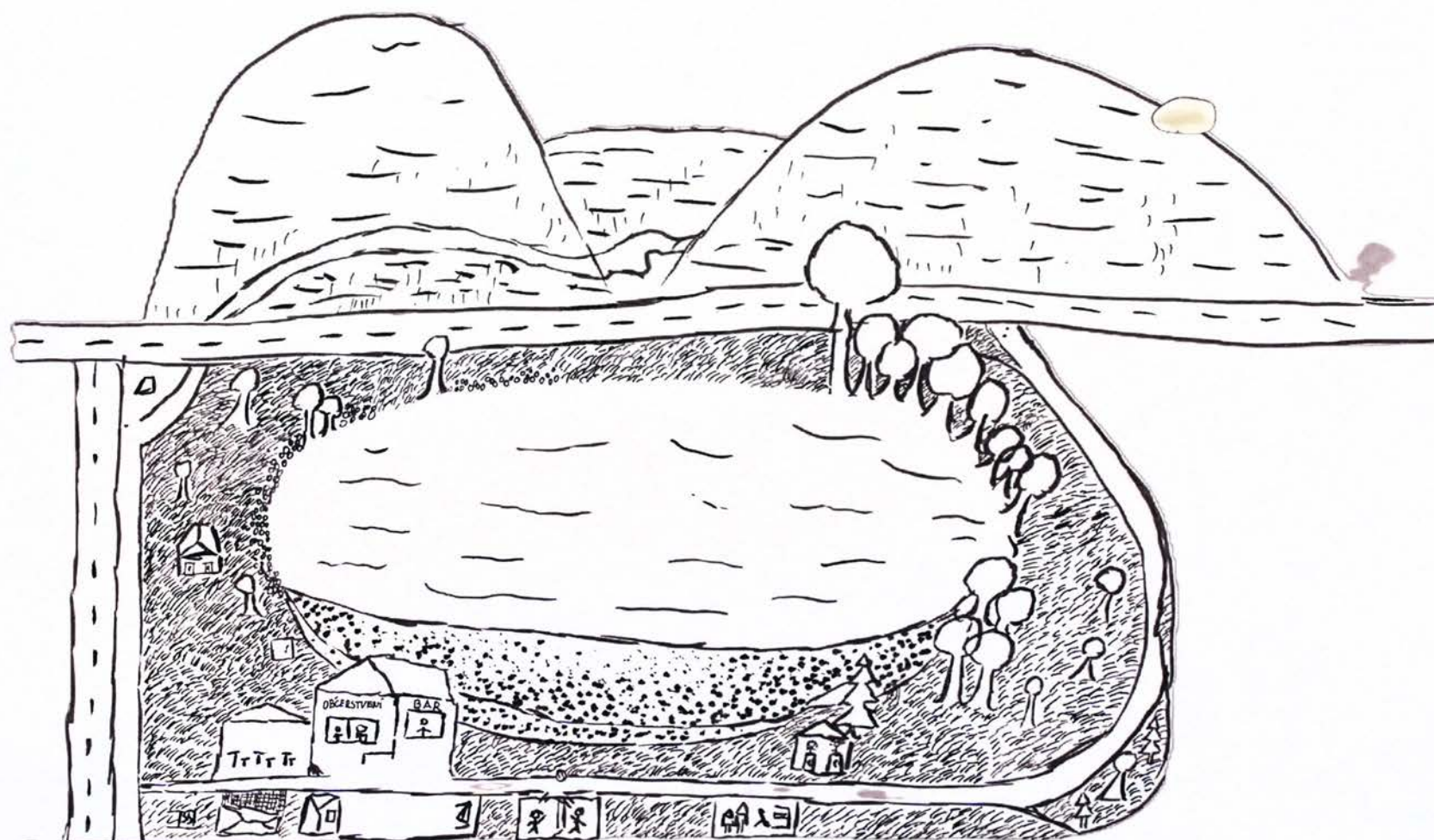
23. dubna 2025

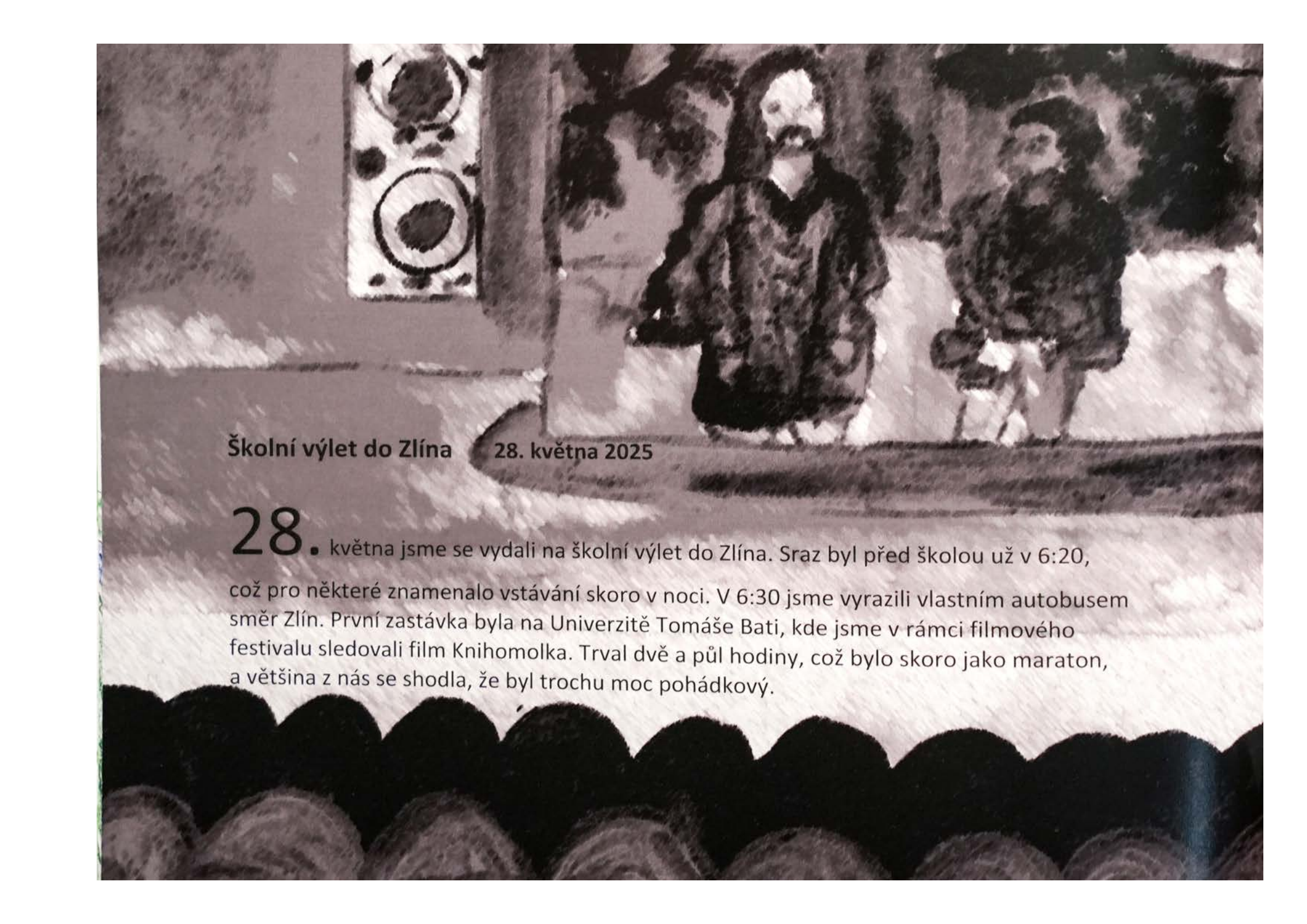

Den Země začal trochu rozpačitě. Zjistili jsme, že půjdeme s panem učitelem Malinou, což většinu z nás moc nenadchlo. Vyrazili jsme ze školy směrem k Bečvě za hasičárnu, kde nás čekalo sbírání odpadků. Šlo nám to pomalu, a tak nám pan učitel zakázal svačit, což vyvolalo menší „právníkový spor“. Jóha se začala hádat jako zkušený advokát. Malina to ukončil slovy: „Až vystuduješ právníka, tak se se mnou hádej.“ Tím byla debata uzavřena. Cestou se postaral o napětí Karel, který se málem skutálel až do Bečvy, ale naštěstí to ubrzdil.

Nakonec jsme dorazili k Balatonu, kde si půlka třídy smočila nohy, pan učitel sice nebyl nadšený, ale mlčel. Potom nás čekala nečekaná lekce fyziky: pan učitel se houpal s Lujzou na houpačce a vysvětloval nám, jak funguje páka. Dokonce to bavilo i ty, kteří fyziku normálně nesnášejí. Křáp! Houpačka praskla! V jednu hodinu jsme se vrátili na oběd a tím náš dobrodružný den skončil.

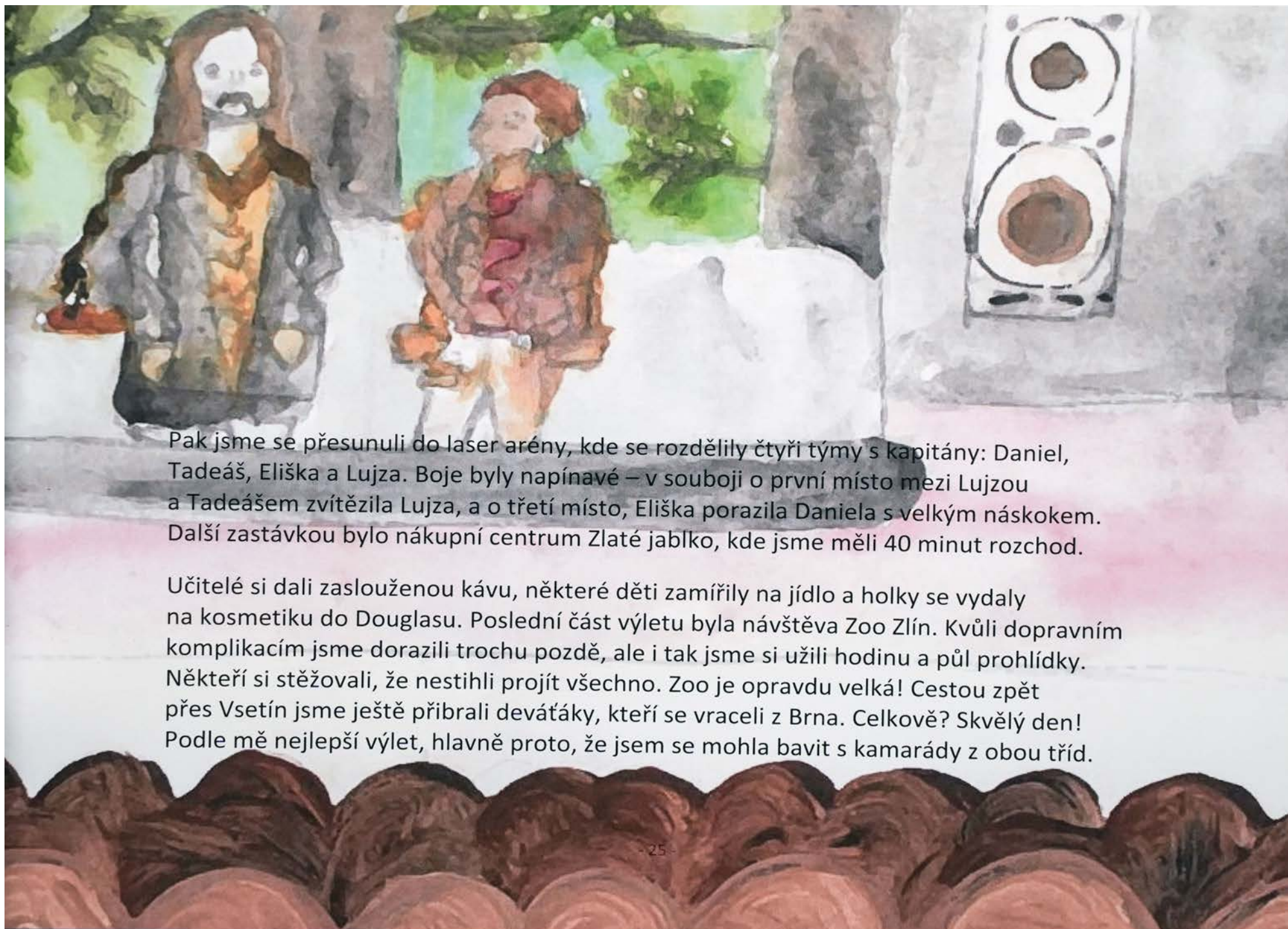

Školní výlet do Zlína

28. května 2025

28. května jsme se vydali na školní výlet do Zlína. Sraz byl před školou už v 6:20, což pro některé znamenalo vstávání skoro v noci. V 6:30 jsme vyrazili vlastním autobusem směr Zlín. První zastávka byla na Univerzitě Tomáše Bati, kde jsme v rámci filmového festivalu sledovali film Knihomolka. Trval dvě a půl hodiny, což bylo skoro jako maraton, a většina z nás se shodla, že byl trochu moc pohádkový.

Pak jsme se přesunuli do laser arény, kde se rozdělily čtyři týmy s kapitány: Daniel, Tadeáš, Eliška a Lujza. Boje byly napínavé – v souboji o první místo mezi Lujzou a Tadeášem zvítězila Lujza, a o třetí místo, Eliška porazila Daniela s velkým náskokem. Další zastávkou bylo nákupní centrum Zlaté jablko, kde jsme měli 40 minut rozchod.

Učitelé si dali zaslouženou kávu, některé děti zamířily na jídlo a holky se vydaly na kosmetiku do Douglasu. Poslední část výletu byla návštěva Zoo Zlín. Kvůli dopravním komplikacím jsme dorazili trochu pozdě, ale i tak jsme si užili hodinu a půl prohlídky. Někteří si stěžovali, že nestihli projít všechno. Zoo je opravdu velká! Cestou zpět přes Vsetín jsme ještě přibrali deváťáky, kteří se vraceli z Brna. Celkově? Skvělý den! Podle mě nejlepší výlet, hlavně proto, že jsem se mohla bavit s kamarády z obou tříd.

Dance with love, taneční skupina vedená paní asistentkou Vladimírou Dovádíovou, si připravila taneční vystoupení v tělocvičně. Ve skupině tančí holky i kluci z celé školy, ale naše třída je nejpočetněji zastoupena. Předvedli jsme celou řadu tanců, včetně choreografií vymyšlených žáky. Na vystoupení se sešlo velké množství diváků, včetně rodin, přátel, učitelů a žáků ZŠ Nový Hrozenkov. Co jste mohli vidět? Celou řadu známých tanců, např. *Scream*, *Euphoria*, *Solo Parati* atd. Na program byly všechny tance skupiny Dance with love. Žáci, kteří se zrovna neúčastnili vystoupení, si mohli odpočinout a občerstvit se v některé z šaten.

Dne 18. 6. 2025 se uskutečnila přehlídka dravců a sov, kterou pro naši školu pravidelně pořádá organizace Seiferos. Akce byla určena pro všechny třídy a konala se na místním fotbalovém hřišti. Zde pořadatelé rozmístili jednotlivé třídy na určená místa. Nejdříve jsme si poslechli přednášku. Zjistili jsme, že Seiferos je organizace zaměřená na ochranu dravých ptáků, provozující záchrannou stanici.

Pak už následovala samotná přehlídka všech dravců. Ptáci seděli na speciálních podstavcích uvázaní za nožky. Pořadatelé postupně brali jednotlivé elegány na ruku na koženou rukavici. Pomalu přecházeli kolem nás, mohli jsme si krasavce pohladit. O každém dravci jsme se dozvěděli základní informace nebo i různé historky o jejich původu. Pokud žáci správně odpověděli na otázky, mohli si dravce přivolat na ruku. Některé druhy ptáků majitelé vypustili, aby nám předvedli, jak loví. Takže nám draví ptáci doslova létali nad hlavami, byla to super podívaná. Celá akce trvala asi necelé dvě hodiny. Pak jsme doletěli zpět do školy a pokračovali ve výuce.

Soutěž ve skoku vysokém

23. června 2025

Celý červen jsme se připravovali na soutěž ve skoku vysokém. Soutěží žáci z celé školy v několika kategoriích. 23. června jsme se sešli, převlékli do sportovního a zamířili do tělocvičny, kde nás čekala příprava. Nachystali jsme všechno potřebné, laťku, doskočiště, a pak jsme si skoky vyzkoušeli. Nervozita stoupala, protože se začali scházet diváci, kteří se usadili na tribuně a připravili se fandit.

Soutěž začala! Deváťáci hlásili naše jména, nebylo úniku. Škákali jsme postupně, každý měl tři pokusy na danou výšku. Laťka se zvedala o 5 cm, začalo to být opravdu napínavé. Kdo třikrát neuspěl, vypadl ze hry. Laťka výš a výš, soutěžící postupně odpadávali – nervy pracovaly na plné obrátky.

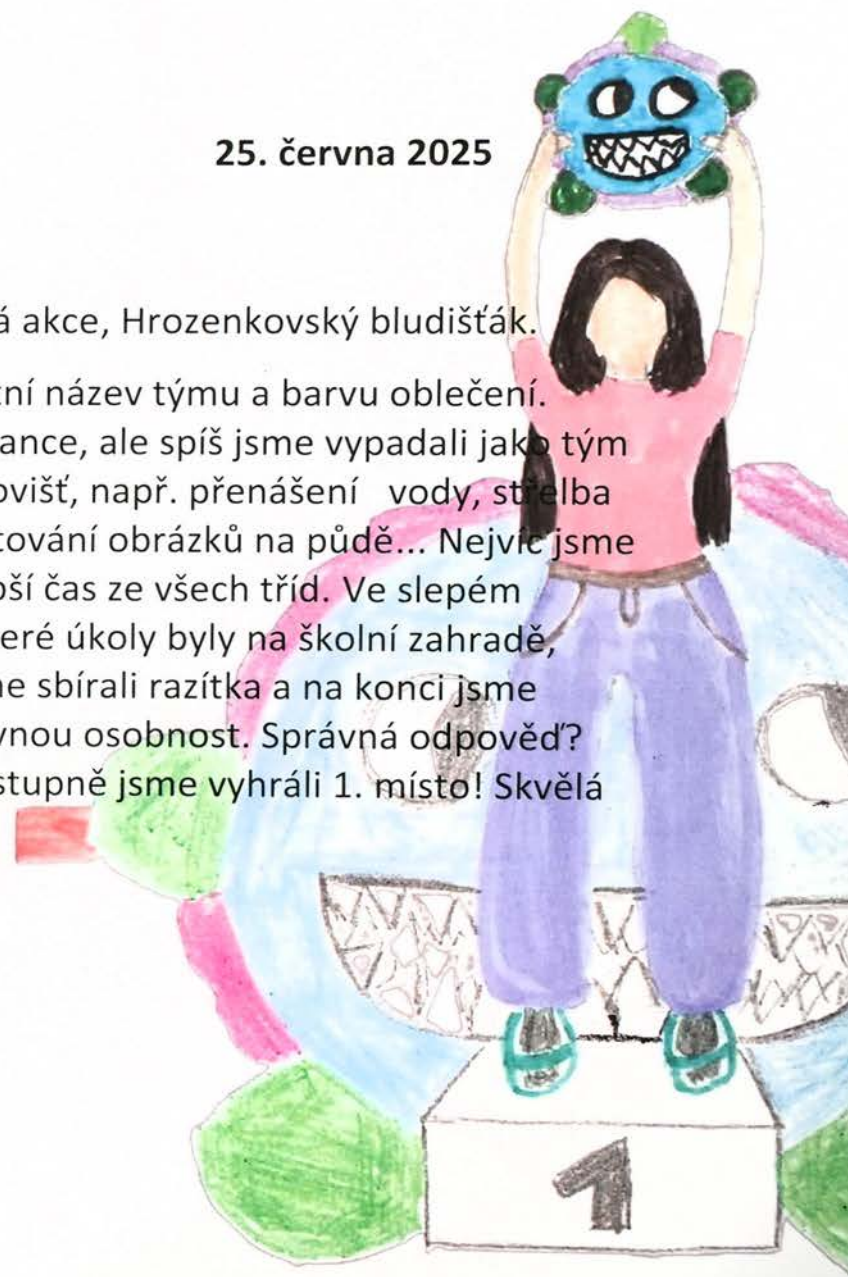
A už tu bylo vyhlášení výsledků. V naší kategorii jsme prostě nejlepší, teda cérky. Lujza, Peťa a Viky byly na bedně! Za ogary se trošku stydíme, až na Kulhánka a Zapackala.

Hrozenkovský bludišťák

25. června 2025

25. června 2025 se v naší škole konala oblíbená akce, Hrozenkovský bludišťák.

Zúčastnila se celá škola a každá třída musela mít vlastní název týmu a barvu oblečení. My jsme si zvolili jméno Čičiny a barvu bílou, prý elegance, ale spíš jsme vypadali jako tým na praní prádla. Dohromady bylo připraveno 12 stanovišť, např. přenášení vody, střelba ze vzduchovky, poznávání osobností, hledání a pamatování obrázků na půdě... Nejvíce jsme zazářili u provázkového bludiště, kde jsme měli nejlepší čas ze všech tříd. Ve slepém bludišti jsme se motali jak v labyrintu bez mapy. Některé úkoly byly na školní zahradě, počasí nám přálo, nepršelo. U každého stanoviště jsme sbírali razítka a na konci jsme dostali indicie, podle kterých jsme měli uhodnout slavnou osobnost. Správná odpověď? Jára Cimrman! A nejlepší zpráva na závěr, z druhého stupně jsme vyhráli 1. místo! Skvělá tečka za školním rokem.

Je poslední den školy a všech 210 žáků s pedagogy míří do tělocvičny, aby se rozloučili s deváťáky. V tělocvičně deváťáci nachystali žíněnky, lavičky a koberec. Když se žáci prvního a druhého stupně posadili a utišili, pustili nám prezentaci o pokračování ve studiu na gymnáziích, učilištích a středních odborných školách. Při neustálém šumění mikrofonu se rozpovídali, co za těch 9 let prožili na Základní škole v Novém Hrozenkově. Všechny dojali rozlučkovým videem. Povídali o nástupu do první třídy, vzpomněli i na karanténu, nástup na druhý stupeň a na přijímačky. Nakonec měli zábavné rozloučení s učiteli, při kterém rozesmáli celou tělocvičnu vtipy, např.: „V matematice jsme vymysleli nové odborné názvy jako kroužítka, pleška... Děkujeme panu učiteli Pavelkovi, že nás naučil, že žraloci nepatří mezi savce, ale ryby... teda vlastně paryby. Ubezpečili jsme pana učitele Malinu, že nejlepší zemáky rostou za severním polárním kruhem a jednorožec žije na savanách“. S uslzenýma očima se deváťáci odebrali s třídní učitelkou na úřad městyse. Ostatní žáci se rozešli do svých tříd pro vysvědčení, také jsme zamáčkli slzičku. Poté jsme se rozutekli na všechny strany, a hlavně na prázdniny.

Milá čtenářko, milý čtenáři, školní rok 2024/2025 je fuč. Byl výživný. Radost, zábava, spolupráce, očekávání, výhry, informace, ale také neshody, prohry, nervozita, dezinformace. Byl dlouhý a nabitý, ale s naším kolektivem utekl rychle jako voda v Bečvě. Kdybychom měli zapsat všechny historky, naše kronika by se nevešla ani do Klementina.

Sedmička na jevišti

Kronika 7. třídy

Tato kronika vznikla jako soutěžní práce projektu *Kosmas 900: Vytvořte si svou kroniku*.

Všechny texty i výtvarné práce vytvořili žáci Základní školy Nový Hrozenkov.

Vytiskla tiskárna Dolní Jasénka Vsetín.

Nový Hrozenkov 2025

Vzdělání je to, co nám zůstane,
když zapomeneme všechno,
co jsme se naučili ve škole.

Karel Čapek

